

Crearea lumii noastre

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Geneza 1:1-13; Isaia 45:18; 1 Ioan 1:5; Apocalipsa 22:5; 2 Corinteni 4:6; 2 Petru 3:5; Iov 38:4-6.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: «Eu sunt Domnul și nu este altul!»” (Isaia 45:18)

Oamenii de știință sunt tot mai impresionati de cât de adecvată este planeta aceasta pentru existența ființelor vii. Pentru noi, lucrul acesta nu este de mirare, întrucât urmărirea unui plan și a unui scop este afirmată pe parcursul întregii Biblii, începând cu Geneza 1. Pornind de la o planetă fără formă și nepopulată, Dumnezeu a petrecut primele trei zile ale creării lumii noastre cu pregătirile necesare pentru a o face locuibilă și ultimele trei zile pentru a o popula. Studiul din săptămâna aceasta se ocupă de evenimentele petrecute în primele trei zile ale acestei prime săptămâni.

Unii cercetători au respins ideea că Dumnezeu ar putea să-i „impună” naturii un anumit scop, susținând în schimb că El pur și simplu a permis lumii materiale să existe „liber” și să se dezvolte prin procesele naturale presupuse a exista în însăși natura ei. Interpretarea aceasta se regăsește deseori între cei care promovează diferite versiuni ale „evoluționismului teist”. Însă ea nu este compatibilă cu Scriptura și nici cu modul în care înțelegem noi felul în care a creat Dumnezeu lumea. Universul nu are o voință autonomă proprie, nu este o entitate independentă de Dumnezeu, ci este locul ales de El pentru a-Și manifesta dragostea față de ființele pe care le-a creat.

1. Ce ne spune Geneza 1:1,2 despre starea în care se afla pământul înainte ca Domnul să înceapă lucrarea de creare a vieții pe el?

Biblia începe cu istoria creării lumii, iar istoria aceasta începe cu afirmația că Dumnezeu este Creatorul. Ea descrie apoi starea în care se afla pământul atunci când Domnul a început să îl pregătească pentru a fi locuit. Astfel, istoria pornește de la momentul în care planeta exista deja, dar era fără formă, nepopulată, întunecată și acoperită cu apă. Versetele următoare arată cum a făcut Dumnezeu ca pământul să fie bun de locuit și cum l-a umplut apoi cu ființe vii. Textul nu precizează momentul exact când au venit la existență rocile și apa de pe pământ, ci spune doar că el nu a fost întotdeauna un loc prielnic vieții. El a devenit adecvat pentru ființele vii doar pentru că Dumnezeu l-a făcut să fie așa.

2. Potrivit cu Isaia 45:18, ce scop a urmărit Dumnezeu când a făcut pământul?

Când a fost adus la existență, pământul nu era un loc favorabil vieții. Biblia nu spune nimic despre intervalul de timp dintre crearea inițială a rocilor și a apei și crearea mediului și a ființelor vii. Unii cercetători consideră că el a fost foarte scurt, pe când alții consideră că a fost lung.

Adevărul este că nu avem informații despre acest lucru și că, de fapt, nici nu contează. Indiferent dacă a fost scurt sau lung, un lucru e cert: Dumnezeu a creat materialul din care este alcătuit pământul și apoi, la momentul pe care El l-a considerat potrivit, a creat un mediu favorabil vieții. În esență, iată ce s-a întâmplat: Domnul, care nu depinde de o materie preexistentă, a întrebuițat la un moment dat materia pe care o crease deja, o materie care, în starea ei „primitivă”, era *tohu vbohu* („fără formă și gol”) și, prin puterea cuvântului Său, a creat lumea noastră.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să recunoască importanța înțelegerii faptului că, la creațiune, Dumnezeu a lucrat după un plan.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să recunoască faptul că Dumnezeu urmărește un anumit scop, că are anumite intenții pentru viața fiecăruia dintre noi.

La nivel practic: Să caute să cunoască planul lui Dumnezeu pentru ei și să se supună acelui plan.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Rolul important al plănuirii pentru concepția noastră despre crearea lumii

- A. Ce dovezi putem găsi în istoria creării lumii noastre cu privire la faptul că Dumnezeu a avut un plan și un scop?
- B. Cum a procedat Dumnezeu la început pentru a da formă și a umple spațiul creat?
- C. Dacă Dumnezeu ar fi creat prin intermediul unor procese lipsite de scop și nu are un plan, ce fel de Dumnezeu am avea?

II. Sentimente: Apreciere pentru ordinea divină

- A. Ce schimbări ar trebui să aducă în viața noastră spirituală cunoașterea faptului că la creațiune a existat un plan și lucrurile au fost făcute într-o anumită ordine?
- B. Ce poți face pentru a te deprinde să îți exprimi aprecierea și adorarea față de Dumnezeu pentru puterea Sa creatoare și regeneratoare?

III. Practic: Supunerea față de puterea creatoare a lui Dumnezeu

- A. Cum reflectă viața ta puterea creatoare a lui Dumnezeu?
- B. Cum poate Dumnezeu să dea formă vieții tale și să o umple? Ce poți face pentru a coopera cu El în lucrarea aceasta de transformare a vieții tale?

Rezumat: Înțelegerea faptului că Dumnezeu a lucrat după un plan și a avut un scop atunci când a creat lumea este foarte importantă, deoarece ea afectează în mod semnificativ concepția noastră despre Dumnezeu și, astfel, atitudinea noastră față de El.

3. Ce ni se spune în Geneza 1:1,2 despre prima zi?

Putem desprinde numeroase idei din acest pasaj.

În primul rând, lumina a apărut la porunca lui Dumnezeu. Cuvântul Său are puterea de a determina starea, stadiul creației Sale.

În al doilea rând, lumina era „bună”. Poate că ne întrebăm de ce spune textul că Dumnezeu „a văzut” lumina; mai încapă oare îndoială că El vede totul? Ideea este că lumina creată de Dumnezeu era bună, chiar și din perspectiva Sa. Noi știm că lumina este bună, pentru că Dumnezeu a evaluat-o ca fiind bună.

O altă idee este că Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Lumina și întunericul se află sub controlul Său și ele nu Îi afectează activitatea sau cunoașterea (Psalmii 139:12). Dumnezeu a dat nume perioadei de întuneric și perioadei de lumină: le-a numit „zi” și „noapte”. El are dreptul să dea nume perioadelor de timp, fiindcă El este Creatorul timpului. Fiind suveran asupra timpului, El nu este limitat de timp. Dimpotrivă, timpul depinde de El.

O altă idee din acest pasaj este aceea că o zi este alcătuită dintr-o perioadă de întuneric și o perioadă de lumină. S-a scris mult despre ce înseamnă „o zi” în istoria facerii lumii. Nu vom aborda deocamdată această chestiune, ci amintim aici doar că prima zi a fost compusă dintr-o perioadă de întuneric și una de lumină, la fel ca astăzi.

De asemenea, lumina este unul dintre elementele care însoțesc prezența lui Dumnezeu. Nu avem motive să presupunem că ea a fost „inventată” în prima zi, din moment ce Dumnezeu a existat înainte să fie creat pământul și prezența Sa este în mod frecvent asociată cu lumina (1 Ioan 1:5, Apocalipsa 22:5). La crearea lumii, lumina a fost adusă pe planeta care până atunci fusese întunecată.

Cum a fost posibil să existe zi și noapte înainte de apariția soarelui în istoria creării lumii noastre? Nu avem niciun dubiu că Moise făcea legătura între soare și lumina zilei. În ciuda acestui lucru, el amintește de lumină și de întuneric în prima zi. Probabil că Dumnezeu i-a oferit anumite cunoștințe despre crearea lumii pe care noi, deocamdată, nu le avem, cunoștințe pe care nu le putem obține prin studiul naturii.

De ce nu ar trebui să fim surprinși de faptul că unele lucruri legate de lucrarea lui Dumnezeu de a crea rămân o taină?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: În Geneza 1, se arată că Dumnezeu este Creatorul care are anumite scopuri și planuri pentru ceea ce a creat. În cazul în care considerăm că El creează prin intermediul unor procese oarbe și întâmplătoare, concepția aceasta afectează semnificativ felul în care Îl înțelegem pe Dumnezeu.

Recomandare: Citește-le membrilor grupei sau prezintă-le în cuvintele tale gândurile din scurtul eseu de mai jos. Apoi utilizează activitatea următoare pentru a-i ajuta să înțeleagă importanța existenței unui plan și a unor scopuri divine în viața lor.

Mai mulți cercetători au observat că cele șase zile ale creației pot fi împărțite în două categorii: *zile în care Dumnezeu a dat formă* și *zile în care El a umplut* spațiul creat. În primele trei zile, Dumnezeu dă formă, în linii mari, lumii noastre, ocupându-se de lumină, de apă și de uscat. În ultimele trei zile, El umple spațiile cărora le-a dat formă. Astfel, lumina este „umplută” cu soarele, luna și stelele; apele și pământul sunt „umplute” cu diferite forme de viață, culminând cu crearea omului în ziua a șasea.

Aceste două etape (*a da formă* și *a umple*) constituie dovada că Dumnezeu a avut un plan și un scop pe care le-a urmărit în procesul de creare. Soarele și luna au fost create cu scopul de a marca și a delimita perioadele de timp. Vegetația – verdețurile, pomii și fructele – a fost adusă la existență cu scopul de a fi hrană pentru animale și oameni; prin urmare, vânarea prăzii nu a făcut parte din planul inițial. Prin crearea celor doi oameni de sex diferit și prin unirea lor în căsătorie, Dumnezeu a stabilit un plan pentru structura familiei și pentru relațiile din cadrul ei.

Ordinea, plănuierea divină, înseamnă că Dumnezeu a creat lucrurile cu anumite intenții și scopuri. El are dreptul de a stabili modul de funcționare și de utilizare a tot ce a creat. De aceea planurile și scopurile Sale sunt strâns legate de dreptul Său de a governa peste ceea ce creează. Crearea lumii în cele două etape (*a da formă* și *a umplut*) constituie un model de la care putem porni în studiul importanței ordinii divine pentru viața noastră spirituală.

4. Ce a creat Dumnezeu în ziua a doua? Geneza 1:6-8

Dumnezeu a creat întinderea, i-a stabilit un rol și i-a dat un nume: cer. Rolul întinderii (cerului) era să despartă apele de dedesubtul ei de apele de deasupra. Astăzi, noi numim întinderea aceasta *firmament* sau *bolta cerească* și știm că ea este alcătuită din atmosferă (o parte a mediului în care trăim) și din spațiul cosmic situat dincolo de atmosferă, unde se află soarele, luna și stelele.

Se pare că această întindere adusă la existență în ziua a doua a creării pământului este atmosfera. Ea este mediul în care apa se poate deplasa pe verticală; apa se evaporă și intră în atmosferă, iar de acolo este transportată oriunde pe pământ. Apoi ajunge din nou pe suprafața pământului fie prin intermediul fenomenului de rouă, cum se amintește în Geneza 2:6, fie prin intermediul ploii.

Faptul că Dumnezeu i-a dat un nume firmamentului ne vorbește despre suveranitatea Sa. Actul de a da nume ne arată că El este suveran peste spațiul cosmic. Spațiul cosmic nu limitează în niciun fel acțiunile Sale, întrucât El l-a creat și îl stăpânește. La fel ca în cazul creării luminii în prima zi, crearea firmamentului a fost încheiată înainte de finalul zilei a doua, care a fost alcătuită dintr-o seară și o dimineață.

S-a discutat mult despre semnificația cuvântului *întindere*. Cuvântul ebraic *raqia* este utilizat uneori pentru a descrie o foaie subțire de metal bătută cu ciocanul și de aceea unele versiuni ale Bibliei l-au tradus cu *firmament*. Criticii susțin că evreii din lumea antică aveau credința că deasupra pământului exista o suprafață dură; argumentul lor este că, întrucât această suprafață nu există, relatarea biblică nu este corectă. Însă argumentul acesta este defectuos. În acest context, utilizarea cuvântului *întindere* sau *firmament* (în alte traduceri) face referire la bolta cerească alcătuită din atmosferă și spațiul cosmic. Trebuie să studiem contextul imediat pentru a înțelege semnificația acestui termen. În Geneza, se spune că păsările zboară „pe *întinderea cerului*” (Geneza 1:20), iar în alt verset, *întinderea cerului* este locul unde se află soarele și luna (Geneza 1:14). Este evident că păsările nu pot zbura în acea parte a *întinderii* unde se află soarele și luna.

Relatarea facerii lumii conține suficiente taine, dar o concluzie este foarte clară: nimic nu este lăsat la voia întâmplării. De ce este important să știm acest lucru, mai ales acum, când mulți cred că întâmplarea a avut un rol important în crearea noastră?

2. APROFUNDEAZĂ!

Recomandare: Misiunea ta este aceea de a-i ajuta pe membrii grupei să descopere motivul pentru care ordinea și scopul divin al creațiunii sunt importante pentru viața creștină.

Comentariu biblic

I. Dumnezeu nostru și teoriile lui Darwin

(Recitiți în cadrul grupei Geneza 1:14-18.)

În Geneza 1 găsim dovezi că Dumnezeu a creat având în minte anumite scopuri și țeluri pentru creația Sa. De exemplu, în pasajul acesta se spune că luminătorii cerești au fost aduși la existență pentru a delimita timpul – zilele, lunile și anotimpurile sunt stabilite în funcție de mișcarea corpurilor cerești. Totuși, în prezent, credința în teoria evoluției pune la îndoială ideea existenței unei ordini în natură. Observațiile făcute de Darwin pe Insulele Galapagos au avut un rol esențial în formularea teoriei originilor, care are la bază lipsa ordinii și a scopului divin și selecția naturală.

Dumnezeu nu are nevoie de procesele îndelungi de evoluție, care nu respectă o anumită ordine, ca să creeze ceva ce Și-a propus. El nu este condiționat nici limitat în niciun fel.

Creațiunea biblică se bazează pe ordinea, pe plănuirea divină, fapt care arată că Dumnezeu are grijă, că El intervine și îi cere omului socoteală de faptele sale. Teismul biblic ne prezintă un Dumnezeu căruia omul este înclinat să I se roage. Rugăciunea presupune un Dumnezeu căruia Îi pasă de noi și care urmărește anumite planuri și scopuri. Noi ne rugăm deoarece suntem convingși că Dumnezeu are anumite intenții cu noi și dorim ajutorul Său pentru ca aceste intenții să se împlinească. Omul nu poate fi înclinat să se roage unui Dumnezeu care evită ordinea și care creează prin intermediul unor procese oarbe și întâmplătoare.

De discutat: Ce atribute ale lui Dumnezeu poți descoperi în istoria creațiunii? Dorești să te închini unui astfel de Dumnezeu?

5. Citește Geneza 1:9-13. Încearcă să-ți imaginezi extraordinara putere creatoare a lui Dumnezeu la lucru. Ce răspuns oferă relatarea aceasta la vechea dilemă: „Ce a fost mai întâi: oul sau găina?”

Înainte de cele relatate aici, pământul era acoperit cu apă. Pentru a le oferi un spațiu de locuit oamenilor, Dumnezeu a modificat suprafața pământului formând bazine de apă și mări și aducând la suprafață continentele. Apare aici a treia despărțire a elementelor fizice ale pământului. (Prima despărțire a fost cea dintre lumină și întuneric; a doua a fost despărțirea apelor de deasupra de apele de dedesubt, iar a treia a fost despărțirea uscatului de ape.)

De asemenea, este descrisă aici a treia ocazie în care Dumnezeu le dă nume lucrurilor pe care le-a despărțit. El a numit uscatul „pământ”, iar grămada de ape a numit-o „mări”, demonstrând o dată în plus suveranitatea Sa peste spațiu. Dumnezeu examinează uscatul și mările și declară că sunt bune.

În ziua a treia s-a petrecut și un al doilea eveniment semnificativ: uscatul Îi oferă lui Dumnezeu un spațiu în care să așeze rezerva de hrană pentru făpturile pe care urmează să le creeze în curând. La cuvântul Său, uscatul (pământul) se umple de plante. Sunt menționate aici verdeța, iarba cu sămânță și pomii roditori. Acestea urmează să fie sursele de hrană pentru ființele terestre. Textul nu precizează câte tipuri de plante au fost create, dar menționează că a existat încă de la început o diversitate de plante. De altfel, din ceea ce putem observa astăzi, putem conchide că trebuie să fi existat o varietate uluitoare de forme de viață. De asemenea, Scriptura arată clar că nu a existat un strămoș unic din care să fi evoluat toate plantele; dimpotrivă, încă de la început lumea plantelor este caracterizată de diversitate. Ideea existenței unui strămoș al tuturor plantelor, fundamentală pentru biologia evoluționistă, contrazice relatarea biblică.

Observă diversitatea uluitoare de fructe, legume și alte alimente naturale. Ce ne spune aceasta despre dragostea lui Dumnezeu pentru noi? De ce e absurd să credem că toate acestea au apărut la întâmplare, așa cum susține evoluționismul?

3. APLICĂ!

Recomandare: Ceea ce credem despre modul în care Dumnezeu a creat influențează celelalte convingeri pe care le avem. Utilizează întrebările de mai jos pentru a evidenția impactul pe care îl are asupra altor aspecte ale teologiei biblice convingerea că Dumnezeu a creat prin intermediul unor procese întâmplătoare. Simte-te liber să adaugi și alte aspecte care consideri că merită discutate în acest context.

Citiți în grupă următorul paragraf din *Patriarhi și profeti* și discutați importanța ordinii în planul lui Dumnezeu și a Sabatului sau citiți Psalmul 104 și căutați în text elemente care arată că Dumnezeu a lucrat după un plan, că în natură există ordine și scop, că Dumnezeu este Cel care a creat și susține clipă de clipă creațiunea Sa.

„Creațiunea era acum completă ... Iehova cel mare a pus temelile pământului; El a îmbrăcat tot pământul în veșmântul frumuseții și l-a umplut cu tot felul de lucruri folositoare omului; El a creat toate minunățiile pământului și ale mării. În șase zile, lucrarea cea mare de creațiune a fost terminată. Și „Dumnezeu ... S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse” (Geneza 2:2,3). Dumnezeu a privit cu satisfacție asupra lucrării mâinilor Sale. Totul era desăvârșit, vrednic de autorul divin, și El S-a odihnit, nu ca unul care era obosit, ci ca unul care era satisfăcut de roadele înțelepciunii și ale bunătății Sale și de manifestarea slavei Sale.

După ce S-a odihnit în ziua a șaptea, Dumnezeu a sfințit-o sau a pus-o deoparte ca o zi de odihnă pentru om. Urmând exemplul Creatorului, omul trebuie să se odihnească în această zi sfântă pentru ca, atunci când va privi cerurile și pământul, el să poată medita asupra mării lucrări de creațiune a lui Dumnezeu și pentru ca, văzând dovezile înțelepciunii și ale bunătății lui Dumnezeu, inima sa să poată fi plină de iubire și de respect față de Făcătorul ei. (*Patriarhi și profeti*, pag. 47)

Întrebări

Dacă acceptăm ideea că nu există o ordine divină în crearea lumii, cum ne va influența această concepție părerea despre rugăciune, Scriptură (revelație și inspirație), natura adevărului, păcat, Sabat, dreptate, judecata finală?

6. Ce ne spun următoarele texte despre puterea cuvântului lui Dumnezeu?

2 Corinteni 4:6 _____

Isaia 55:11 _____

2 Petru 3:5 _____

Biblia ne învață că Dumnezeu a creat din nimic (*ex nihilo*), prin puterea cuvântului Său și fără existența vreunui conflict sau a vreunei opoziții. Această concepție a evreilor este unică printre popoarele lumii antice. În majoritatea istoriilor extrabiblice ale facerii lumii, există conflict și violență. De exemplu, babilonienii antici aveau o istorie a creării pământului în care monstrul Apsu și consoarta lui, Tiamat, produc o generație de zeități pe care apoi încearcă să le distrugă, însă Tiamat este ucisă în luptă. Trupul ei se împarte în două, o parte formând cerurile, iar cealaltă parte formând pământul.

Dar și oamenii din lumea modernă au creat o istorie populară a creării lumii care a fost însoțită de violență. Potrivit ei, Dumnezeu a creat în mod intenționat o lume în care resursele să fie insuficiente, generând astfel competiție între indivizi, iar consecința a fost că indivizii mai slabi sunt eliminați de cei mai puternici. Cu timpul, susține această istorie modernă, organismele au devenit din ce în ce mai complexe și, în final, au apărut, dintr-un strămoș comun, toate organismele vii, inclusiv omul.

Totuși „zeii” teoriei evoluționiste (modificările întâmplătoare și selecția naturală) sunt diferiți de Dumnezeul Bibliei. Dumnezeul Bibliei este Apărătorul celor slabi și Susținătorul generos al tuturor ființelor create. Moartea, suferința și celelalte rele nu au fost aduse la existență de El; dimpotrivă, ele au fost rezultatul firesc al răzvrătirii împotriva conducerii Sale bune. Pentru a crea, zeii teoriei evoluționiste recurg la competiție și la eliminarea celor slabi de către cei puternici. Mai mult, ei sunt responsabili pentru moarte și suferință; așadar, moartea și suferința sunt mijloacele prin care ei creează.

În concluzie, Geneza 1 și 2 nu pot fi armonizate, sub niciun aspect, cu teoria modernă a evoluției, care, în esența ei, se opune relatării biblice a creării lumii.

4. ILUSTREAZĂ!

Recomandare: Subliniază ideea că ceea ce credem despre planurile și scopurile lui Dumnezeu afectează concepția noastră despre închinare.

De meditat

Credința care se conformează revelației divine este diametral opusă credinței care se bazează pe o colecție de idei spirituale de origine omenească. Cum este influențat modul în care ne percepem credința de faptul că Dumnezeu a creat lumea după un plan și având un scop? Cum ne vom închina lui Dumnezeu dacă susținem că El respectat o anumită ordine atunci când a creat?

Deși Scriptura nu afirmă acest lucru în mod direct, avem câteva motive *biblice* temeinice să credem că universul a existat cu mult înainte de începutul vieții pe pământ. Mai întâi, în Iov 38:4-6, Dumnezeu afirmă că existau ființe vii care au scos strigăte de veselie atunci când El a întocmit pământul. Aceasta implică existența unor ființe în univers înainte de crearea pământului. Mențiunea din 1 Corinteni 4:9 legată de universul care ne privește poate face referire la aceeași categorie de ființe. Apoi, șarpele era prezent în Grădina Edenului înainte ca Adam și Eva să păcătuiască. În Apocalipsa 12:9, se spune că acest șarpe este Satana, care a fost alungat din cer. Isus a declarat că a fost prezent la alungarea lui (Luca 10:18). Ezechiel 28:14,15 vorbește despre un heruvim acoperitor care la început a fost desăvârșit, dar care s-a răzvrătit. Aceasta înseamnă că a trecut un timp până la răzvrătirea lui Satana și că el exista înainte, în univers. Textele acestea ne arată că Adam și Eva nu au fost primele ființe create.

„Când a ieșit din mâna Creatorului său, pământul era deosebit de frumos. Suprafața sa era variată dispusă, cu munți, dealuri și câmpii, intersectate, din loc în loc, de râuri mari și lacuri încântătoare; dar dealurile și munții nu erau prăpăstioși și accidentați, plini de coborâșuri amețitoare și abisuri înspăimântătoare, așa cum sunt astăzi; vârfurile ascuțite și inegale ale munților pământului erau îngropate sub pământul roditor, care făcea ca pretutindeni să crească o vegetație luxuriantă. Nu existau mlaștini nesănătoase sau pământuri aride. Tufișuri pline de farmec și flori delicate se înfățișau ochilor în orice parte ai fi privit. Înălțimile erau acoperite de copaci mult mai falnici decât cei care există astăzi. Aerul era curat și sănătos, nepoluat de miasme otrăvitoare. Întreaga priveliște întrecea în frumusețe chiar și grădina cea mai bogat ornamentată a celui mai de seamă palat. Oștile cerești priveau scena cu încântare și se bucurau la vederea minunatelor lucrări ale lui Dumnezeu.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 44)

Întrebări pentru discuție

1. Încearcă să identifici cât mai multe particularități ale planetei noastre, care arată că ea a fost făcută după un plan.
2. Ce argumente poți aduce pentru a demonstra că teoria evoluționistă nu poate fi armonizată cu doctrina Bibliei cu privire la crearea pământului?
3. În primele capitole din Geneza sunt câteva lucruri pe care nu le putem explica. De ce totuși nu putem respinge faptul că ea este o relatare literală a modului în care Dumnezeu a creat lumea noastră?